

Ἡ διαχείρισις τοῦ **ΑΣΤΕΟΣ** ἀνετέθη εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς **ΕΣΤΙΑΣ** (ὁδὸς Σταδίου μεγάλη εἰκία Παύλου Λάμπρου) καὶ πρὸς αὐτὸ τοῦ λοιποῦ πρέπει ν' ἀπευθύνηται πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα ἐν γένει τὴν δοσοληψίαν, τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τὴν ἀποστολὴν φύλλων, κλπ.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ περὶ ἀποστολῆς φύλλων δεν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἐὰν δεν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ τιμήματος.

Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φοράν οἱ καθυστεροῦντες τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς των κ. κ. συνδρομηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως σπεύσωσι ν' ἀποτίσωσι τὴν ὀφειλὴν των, διότι ἄλλως ἀνυπερθέτως θα διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Οἱ κατὰ τόπους ἡμετεροὶ ἀνταποκριταὶ παρακαλοῦνται τοῦ λοιποῦ νὰ συνεννοῶνται ἀπευθείας μετὰ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς **ΕΣΤΙΑΣ**.

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Μεταξὺ τῶν ἐκ Λαρίσσης πεμφθεισῶν ἡμῖν κατὰ παραγγελίαν μας φωτογραφιῶν εἰσὶ καὶ τινες παριστώσκι διάφορα συμπλέγματα τῶν τέως ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ Λαρίσσης νοσηλευομένων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ὅσοι ἐτραυματίσθησαν κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκάς καὶ ὧν πολλοὶ ἰαθέντες ἐντελῶς ἐξῆλθον ἤδη. Ἐπὶ τῇ βάζει μιᾶς τῶν εἰρημένων φωτογραφιῶν ἐχαράχθη ἡ ὀπισθεν εἰκὼν, ἐπιφυλασσόμεθα δὲ εἰς τὸ προσεχὲς νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰς λοιπὰς.

Ἐκ τῶν εἰκονιζομένων ἐν αὐτῇ ἀνδρῶν τὴν προσοχὴν ἔλκει ἀμέσως ἡ ἀρρενωπὴ μορφή τοῦ Μιλτιάδου Γιαταγάννα, μὲ τὴν ἀρειμάνιον μέλανα μύστακα του. Ὁ ἀνδρεὺς ἐπιλοχίας τῶν εὐζώνων ἰάθη σχεδὸν ὁλοτελῶς ἐκ τοῦ ἐπικινδύνου τραύματός του καὶ μετ' ὀλίγον ἀκμαῖος ἐπανέρχεται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ τοῦ σεμνονομένου διὰ τὴν γενναϊότητά του.

Ὁ πρὸς ἀριστερὰν δεῦτερος μὲ τὸν λεπτὸν μύστακα εἶνε ὁ λοχίας τοῦ 9ου εὐζωνικοῦ τάγματος Χαράλαμπος Νικηλιτσόπουλος, τὰ μάλα διαπρέψας καὶ αὐτός. Τρικουντούτης περίπου ὧν καὶ ἐκ τοῦ χωρίου Γρανίτσας τῆς Ναυπακτίας καταγόμενος, ὑπηρετεῖ ἀπὸ 12 ἐτῶν εἰς τὸν στρατόν, ἐπολέμησε δὲ ὑπὸ τὴν Ἰσχύμαχον κατὰ τὴν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπανάστασιν τοῦ 1878. Τὴν 11 Μαΐου εὗρίσκετο ἐν Μελοῦνᾳ ἀνδρείότατα ἀγωνισθεὶς, μετὰ δὲ τὴν πυρπόλησιν τοῦ σταθμοῦ καὶ τὴν τροπὴν τῶν Τούρκων εἰς φυγὴν, ἐξετέθη μετὰ τοῦ Μιλτιάδου Γιαταγάννα ἀτρόμητος εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐτραυματίσθη ταυτοχρόνως σχεδὸν μετ' αὐτοῦ ὑπὸ σφαίρας εἰς τὴν ἀριστερὰν ὤμοπλάτην. Εὐτυχῶς καὶ αὐτοῦ τὸ τραῦμα σχεδὸν ἐντελῶς ἐθεραπεύθη καὶ ὅσον οὕτω ἐξέρχεται τοῦ νοσοκομείου.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐξομοίωσις τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα. — Ἀνδρεὺς δυσοίωνος. — Ἡ φουστανέλλα εἰς τοὺς δρόμους. — Ἀποκλεισμός ἀντὶ ἀποκλεισμοῦ. — Τὰ ξίφη, ὁ ὑψηλότετος τῶν νομαρχῶν καὶ ὁ ἀθλητικὸς ἀγλλος. — Φαγοῦραι τῆς ἐποχῆς. — Τίνας τρόπον ὁ αἰθίοψ μεταβάλλει τὸ χρομᾶ του.

Ἄν δὲν ἐξομοιωθῆμεν ἀκόμη ἡμεῖς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ὀλίγον λείπει ὅμως ἡ Ἀγγλίξ νὰ ἐξομοιωθῇ ἐντελῶς σχεδὸν πρὸς ἡμᾶς, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸν πολιτικὸν βίον. Ἐντὸς μικροῦ δικστήματος, διαλύονται αἱ βουλαι καὶ πίπτουσι τὰ ὑπουργεῖα, ὡς κατὰ τὰς εὐκαιρίας ἡμέρας τῶν πρὸ δεκαετίαις ἐλληνικῶν κοινοβουλευτικῶν ἀγώνων. Ὁ κ. Γλάδστων εἶνε δεξιὸς ὑλοτόμος· ἀλλ' ἐθάρρησε πολὺ εἰς τὴν στιβαρότητα τοῦ γηραίου βραχίονός του, δὲν ἔπρεπε δὲ ν' ἀγνοῇ, ὅτι αἱ πρὸ αἰώνων ριζώσασκι, ὡς ὄρυς γιγάντειοι, προλήψεις τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ καὶ μάλιστα τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας δὲν καταβάλλονται εὐχερῶς δι' ἐνὸς κτυπήματος πελέκως. Ἀνυπόμειθα διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἐνδόξου πολιτικοῦ ἀνδρὸς πίπταντες εἰς ἀγῶνα εὐγενῆ, καὶ ἀγωνιζομένου αὐτῷ σθεναρῶς εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης· ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων ἀποκλειστικῶς κρίνοντες, δὲν δυνάμεθα νὰ λυπηθῶμεν περισσότερον διὰ τὴν πτώσιν τοῦ ὑπουργείου Γλάδστωνος καὶ διὰ τὴν ἐκλογικὴν ἥτταν τινῶν ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ φιλελλήνων, τῶν ὁποίων ὅμως ὁ φιλελληνισμὸς κατεδείχθη λίαν προβληματικὸς ἢ τοῦλάχιστον λίαν πλατωνικὸς κατὰ τὴν ἄρτι λήξανσαν ἐθνικὴν κρίσιν. Ἐἴτε ὁ Σώλσβαρν προίσταται τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου, εἴτε ὁ Γλάδστων, εἰς μόνος κληρὸς μένει τῇ Ἑλλάδι, ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐλπίς· πλὴν δυστυχῶς ὑπάρχει ἰταλικὴ παροιμία λέγουσα ὅτι ὅστις ζῇ ἐλπίζων, ἀποθνήσκει... μὲ πολλὰ κακά.

Καὶ ὁ ἀνδρεὺς τοῦ Γλάδστωνος τώρα;.. Τὶ ὀνειροσούζης ἀνδρεὺς, ἀληθινά! Πόσα κακά ἐπῆλθον εἰς τὸν ἐξουχὸν ἄνδρα, ἀφ' οὗ ἐπῆλθεν εἰς τὴν νοῦν τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου μας ἡ φαινή ἰδέα νὰ στήτῃ αὐτῷ ἀνδριάντα! Ἄν ἀληθῶς οἱ καθ' ἡγετὰί μας τρέφωσιν αἰσθημάτα φιλικὰ πρὸς τὸν Γλάδστωνον, πρέπει ἀναποφειδῶς νὰ διατάξωσι νὰ συντριβῇ ὁ ἀνδρεὺς αὐτοῦ καὶ νὰ λαξευθῇ ἀπεναντίας ὁ τοῦ λόρδου Σώλσβαρν!

... Οἱ εὐζωνοὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν! Αὐτοὶ φρουροῦσι τὰ χαρταπικτεῖα, αὐτοὶ καταδιώκουσι τοὺς λωποδύτας, αὐτοὶ συλλαμβάνουσι τοὺς νυκτερινοὺς κωμαστάς. Ἡ φουστανέλλα λευκάζει εἰς τὸ σκότος τῶν ὁδῶν τῆς πρωτευούσης ἀποκτῶσα ὅψιν φαντασμαγορικὴ καὶ ὁ τύπος μετὰ ζέσεως ἐπιδοκιμαζει ἢ ἀποδοκιμαζει τὴν παραδοξοφανῆ χρῆσιν τῶν ὀρεινῶν αὐτῶν καὶ πολυμήντων πολεμιστῶν. Τὴν περὶ τούτου γνώμην μας εἶπομεν ἤδη καὶ δὲν διστάζομεν νὰ τὴν ἐπαναλάβωμεν. Ὡς μέσον καταστολῆς ταραχῶν ἐν ἐποχῇ ἐκτάκτῃ ἡ χρῆσις τῶν εὐζώνων εἶνε τι ὁμολογουμένως δραστηκώτατον· ἀλλ' ὡς ὄργανον ἀστονομικῆς ἐπιτηρήσεως ἐν ἡμέραις ὁμαλῆς οἱ εὐζωνοὶ εἶνε τι τερατωδῶς κωμικόν. Ἡ τραχεῖα φύσις τῶν ὀρεισίων στρατιωτῶν καὶ αἱ ἀπλοῖαι ἐξῆς αὐτῶν δυσκόλως συμβιβάζονται μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ βίου. Ἱστορικὸν ἀπέμεινε τὸ *Διαλύσου!* Ἐκεῖνο ὅπερ ἀπέτεινεν ἀγρίως εὐζωνὸς ἐξ ἐκείνων οἵτινες εἶχον κληθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσάν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Σηλητικῶν πρὸς ἀθῶν διαβάτην μόνον βαδίζοντα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ διαβάτης ἐτυχε